

SVENSKA
ESPERANTO-
TIDNINGEN

La Espero

2000:1

ESPERANTO
LA INTERNACIA
LINGVO.

Brazilo: muziko en retejo

Rusio: milpersona festivalo

Danio: televida programo

Svedio: grandaj donacoj

LA ESPERO

Organ för Svenska Esperantoförbundet

ISSN 0014-0694
Marto 2000 • 88-a jarkolekto
Fondita en 1913

Redaktör:

Jan Setréus

Frågor om prenumeration o. dyl.:

Esperanto-Centro, Vikingagatan 24,
113 42 Stockholm, tel. 08-34 08 00

E-post: espero@esperanto.se

Ansvarig utgivare: Leif Nordenstorm

Utformning: Janko Luin

Tryck: Esperantoförbundet

Prenumeration 2000: 180 kr.

Prenumerationsavgift för *La Espero* ingår i medlemsavgiften. Postgiro 20 12-3, Esperantoförbundet.

ESPERANTOFÖRBUNDET

Adress: Esperanto-Centro,
Vikingagatan 24, 113 42 Stockholm,
tel. 08-34 08 00, fax 08-34 08 10

E-post: sef@esperanto.se
www.esperanto.se

Öppettider: Esperanto-Centro har flexibla öppettider dagtid. Ring i förväg!

Postgiro: 20 12-3, Esperantoförbundet

Medlemsavgift 2000:

Direktansluten medlem 180 kr.
Ungdomsmedlem (max 20 år) 90 kr. Medlemmar under 30 år är samtidigt medlemmar i Sveriges Esperantisters Ungdomsförbund.
Hel familj 270 kr (Inkl. 1 ex. av *La Espero*. Tilläggsex. kostar 90 kr).

ESPERANTOFÖRLAGET

Adress: Vikingagatan 24, 113 42 Stockholm

Telefon: 08 - 34 08 00

Fax: 08 - 34 08 10

Postgiro: 578-5

Hemsida: www.esperanto.se/eldona

Telefontid: Samma som EsperantoCentro Stockholm.
Skriftliga beställningar expedieras under hela året.

Styrelsens ordförande: Bertil Nilsson

Manusstopp den 24/3
Manus till *La Espero*
sänds till Jan Setréus
Mörtg. 7 SV, 133 43 Saltsjöbaden
(tel./fax 08 - 717 75 67
e-post jan.setreus@spray.se)

La Espero estas presata sur recikligita papero.

NI PREZENTAS

Bengt

Denaska laŭ la interna ideo, poste dum 45 jaroj eterna komencanto. Tia estas la esperantisto Bengt Nordlöf. Mi povas dividi mian vivon en du partojn, la unua antaŭ mia 57-a jaro kaj la dua posta, esperantisma.

Mi longe plentempe laboris profesie kaj aktivis en la Sveda Journalista Federacio kaj en la koopera movado. Sed post negrava trafikakcidento en Hispanio en 1992 mia persona situacio prufunde ŝanĝiĝis. Mi ekhavis tempon kaj dank' al la sindikata movado ankaŭ financajn rimedojn esperantiĝi. En Karlskoga en 1994 Lars Forsman kaj Natalia Bertse donis al mi bonan lingvan bazon. Post nelonge mi estis elektita estrarano de SEF. Tie mi inter alie respondas pri kontaktoj kun Eŭropa Esperanto-Unio (EEU).

En 1996 grupo de esperantistoj vizitis Lesjöfors, kie oni montris al ni malplanan eks-maljunulejon. Lenart Svensson kaj mi poste vizitis Svedan Turisman Federacion (STF) kaj tie intertraktadis. Mi fariĝis konvinkita, ke la Lesjöforsa ejo povos ekonomie mem subteni sin post la komencaj jaroj, se ni uzos la ejon kiel ĝeneralan gastigejon (junularan) kaj esperantan kursejon. (Ĝis nun ĝi ne donis malprofiton.) Esperanto-Gården donas al mi kaj laboron kaj grandan kontenton, sed ne senprobleme. Ĝia evoluo

al vera lernejo intertempe (re)estas revo.

Malgraŭ tio, ke esperanto en si mem povas realigi multajn homajn idealojn kaj potenciale povos solvi gravajn problemojn, por mi ĝi unue estas praktika, avantaĝa helpilo, kiu transformiĝas en vivmanieron. Se vi povas aldoni en via valizo aŭ dorso-sako jarlibron, eble vortaron, eble Pasportan servon, via pakaĵo malpezigiĝas.

Multon mi scias pri esperanto, sed unu aferon mi ne komprenas pri esperantistoj: kial multaj el ni malhelpe por nia lingvo interbatalas, anstataŭ uzi la energion por ĝin disvastigadi?

Bengt Nordlöf

Janko

Mi estas la estrarano de SEJU kiu respondas pri la interretaj agadoj de SEJU. Momente mi finfaras miajn studojn ĉe KTH, la Reĝa Teknika Altlernejo de Stokholmo. Mia vivo kiel esperantisto komenciĝis je ia nedifinita dato. Kiel denaska esperantisto estas malfacile decidi en kiu ekzakta dato mi decidis okupiĝi pri la lingvo kaj ĝia movado. Se mi memoras ĝuste, mi estraranĝis en SEJU dum la jarkunveno de 1996 sed mi preskaŭ atendas ke iu el la aliaj estraranoj korektu min...

Janko Luin

Kongressen i Helsingborg

KALLELSE TILL ÅRSMÖTE

Andelsägarna kallas härmed till ordinarie årsmöte i Helsingborg under SEF:s årskongress den 20-21 maj. Exakt tid och plats meddelas när kongressens program är fastställt.

Esperantoförlagets styrelse

Olympiaskolan från norr. Adressen är Stenbocksgatan 75, men skolan ligger på hörnet Filbornavägen-S. Stenbocksgatan mitt emot idrottsarenan Olympia. (Foto: Henrik Randeled)

SEF:s årskongress skall hållas i det gymnasium som har esperanto på schemat. Skolan ligger på Mellersta Stenbocksgatan, efter Olympiastadion.

Kommer du med bil norrifrån ska du ta till vänster i en trafikljuskorsning efter det kaffedoftande Zoegas.

Anländer du med tåg finns buss nr 5 som utgår från "Knutpunkten" vid stationen för tåg söderifrån.

Lördag klockan 9.00 öppnas akceptejo. Lunch serveras vid 12.00 och invigningen börjar klockan 13.00.

Kommer du redan på fredag finns det inget program, men det kommer att finnas lokal där det kan samtalas och kanske sjungas m. m.

Bostad

Du måste själv beställa rum, och då kan du välja mellan hotell eller privatrum. Turistbyrån hjälper till med privatrum. Telefon 042-12 03 10.

Hotell Stadsmotellet har hög standard. Om du delar dubbelrum kostar din säng, inklusive frukost, 300 kr. Det finns 3-bäddsrum, och då kostar din plats 235 kr.

Hotell Mollberg är något billigare. Billigaste alternativet är privatrum.

Lyxvarianten är Marina Plaza, som har utsikt över sundet och Helsingør.

Vandrarhem ligger avsidet och är förhållandevis dyrt.

Mat

Lunch – kaffe – middag (lördag), kaffe – lunch (söndag) 250 kr. Betalas till kongressens postgiro.

Ange om det skall vara vegetariskt!

Utflykt

Utställningen Louisiana, konstmuseum. För färja till Helsingør, tåg till Humlebæk samt entrébiljett och återresa betalar du in 150 kr till postgirot. Mycket sevärt.

Avgifter

Kongressavgiften är 250 kr, om den inbetalas senast 27 april. Därefter är det 350 kr. SEJU-medlemmar: 100 kr.

Esperanto-kongress-postgirot: 481 43 95 - 2

Programinslag: Musikunderhållning får vi av hög klass och varierande

karaktär. Deltagare i Tamperekongressen minns nog den litauiska familjen Piščikas under namnet Asorti.

Olympiaskolans rektor, med intresse för esperantoundervisningen, håller anförande.

Under kongressens tema "Esperanto på gymnasiet" kommer språklärare Bertil Öjeskog och tidigare eleverna Henrik Randeled och Jessica Hammeier att tala.

Det underhandlas med fler personer som ska kunna komma och bidra till programmet.

Information:

Kjell Randeled

Ragnvallag. 30C
256 63 Helsingborg
042 - 155969
ttt@telia.com

Vackra kongressmärken!

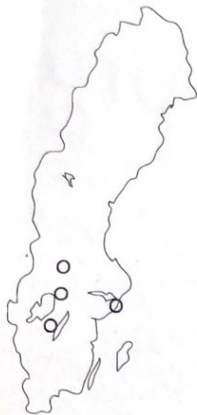
Beställ märken och använd på dina brev.

11 stycken kostar 20 kr. Hel karta innehåller 44 märken (80 kr).

Skriv eller ring till Kjell Randeled och ange hur många märken du vill köpa:

Adress: Ragnvallagatan 30 C, 256 63 Helsingborg

Telefon: 042-15 59 69

La studsemestro aŭtune 1999

En la Esperanto-klaso estis studentoj el Svedio, Laponio, Danio, Estonio, Ĉinio kaj Ugando. Vi studis 18 semajnojn. Komence vi pensis, ke la semestro estas eterna, sed rapide iris la tempo kun multe da laboro kiel tekstoj pri Eva kaj Petro, Sascha, Zamenhof, Baghy, Cseh, Grabowski, Trompeter kaj multaj aliaj. En la gramatiko vi brave batalis pri "la ok reguloj", prepozicioj, participoj, afiksoj, vortfarado kaj fojfoje diskutis ĉu la akuzativo indas, endas aŭ nin nur ĝenas? Vi ekparolis helpe de "kvin ŝlosilvortoj" kaj baldaŭ vi pli malpli flue parolis en la klasĉambro, kafejo, manĝejo aŭ loĝdomo. "La esperanto-parolemuloj, ĉiam estas la lastaj ĉe la tablo", plendis milde la personaro en la kuirejo.

En la loĝdomo, iam estis bona etoso, tiel bona ke Megumi el Japanio elektis translokiĝi tien. Jonas, kiu fakte tre junas, ĉiam faris siajn hejmtaskojn en la televida ĉambro kaj ĝi ofte fariĝis vera diskutejo. Fojfoje ĝi eĉ fariĝis diskoteko, ĉar vi estis tre muzikemaj. En la muzika festivalo de la lernejo vi bonege sukcesis - Jonas ludis kiel denaska violonisto, Bent kaj Mikaelo tre bone akompanis gitare, Micke elegante tamburis dum Megumi estis bona mandolinulineto. Dum festvesperoj venis eĉ studentoj el aliaj fakoj kaj lokaj esperantistoj por ĝui kelk-horan babildon.

Kelkajn vesperojn mi havis la honoron gastigi vin kune kun esperantistoj el Karlskoga en mia hejmo.

Post kutima torto ni spektis televidajn programojn kiel Mazi en Gondolando, La Vivo de Zamenhof, teatraĵon verkitan en la loka klubo, Esperanto tra la Tuta Mondo kaj eble aliajn. Minghe tre ĝojis kiam venis samlandano, sinjoro Yuein kaj Micke kaj Mårten renkontiĝis kun kelkaj somerskursanoj.

Vizitis nin kelkaj esperantistoj dum la semestro - Katja Bertram, germanino, kiu nun loĝas en Karlskoga, Costantine el Tanzanio, kiu bele rakontis pri Afriko, la Esperanto-movado en sia lando kaj tiam kaj tiam prelegetis pri esperantaĵoj, Puff Östling, kiu parolis pri Esperanto en Ĉinio kaj instruis kelkajn tagojn kaj Lovisa, reveninte de sia lingva projekto en Ukrainio, interese kaj vigle parolis pri renkontiĝoj kun esperantistoj kaj gimnazianoj en fremda lando. Ŝi studis en la Esperanto-fako de Karlskoga aŭtune 1998...

Enmigranta tago

Certe vi memoras la enmigrantan tagon en la lernejo. Naciaj dancoj kaj kostumoj, muziko, ekzotikaj manĝaĵoj. La Esperanto-fako starigis ekspozicion pri Esperanto en la lernejo kaj Minghe kantis kaj Esperante kaj ĉine. Li ankaŭ montris la belan arton de ĉina skribado.

Du lecionojn semajne la studentoj en la lernejo rajtas elekti iun kromfakon. 12 studentoj elektis Esperanton kaj en tiu grupo nia kurskamarado Micke bonege helpis. Eble la unua paŝo en instruista kariero esperanta.

Dum la du lastaj lecionoj la kromfakgrupoj montris siajn kapablojn, sciojn aŭ aĵojn. Ni kantis por la studentaro la kanton "Sankta Luĉio" en Esperanto.

En la mezo de decembro vi faris la lernejan ekzamenon. Dum tri tagoj vi solvis gramatikajn problemojn, respondis demandojn laŭ aŭskultita teksto kaj skribis eseojn. Vian konversacian kapablon vi jam montris dum pli ol trimonata kurso. Mi gratulas al vi pro ege bonaj rezultoj en la ekzameno.

La dekkvina de decembro ni festis la zamenhofan tagon kiel multajn fojojn antaŭe en la hejmo de Annsophie Robinson. Ŝi plurfoje partoprenis en la kursoj parte por vivteni sian lingvan scion kaj iam en ŝia pupateatro ni videofilms la teatraĵon pri Zamenhof, eĉ premiitan en UK en Bergen.

Specialaj gastoj estis Roberto kaj Antonia el Stokholmo. Ili bele parolis pri sia vojaĝo per Esperanto en ok landoj. Ili bone memoris la studsemestron, kiun ili partoprenis antaŭ kelkaj jaroj kaj kune ni havis multe pri paroli kaj memori.

Dum la fermo de la semestro "Espero" estis en la centro. La rektoro parolis pri esperoj je la nova jarcento. Nia kvinteto ludis dufoje kaj mi kaj Jonas rajtis paroli antaŭ la studentaro pri Esperanto. Bela fino de enhavriĉa semestro.

Fine mi deziras al vi ĉiuj feliĉan komencon de nova jarcento!

Ni esperas, ke la homaro finfine

staras sur sojlo al nova pensmaniero - interkompreno, solidareco, justeco kaj per tio paco- jes, pli alta moralo, al kiu la Internacia Lingvo de Esperanto celas.

Lars Forsman

kursgvidanto de la E-fako, Karlskoga

Stor gava till Esperanto-Gården

Esperanto-Gården har fått motta en generös gava av Harald Andersson, som flyttade från Hällefors till Lesjöfors då vandrarhemsidén realiserades 1996. Harald, som trots årtals sjukdom kunde beskrivas som en kraftkarl - en milrunda dagligen stod på programmet - har haft problem med hälsan de senaste åren och flyttade nyligen tillbaka till Hällefors. Han lämnar då sin lilla stuga om 3-4 rum och kök till Esperanto-Gården, som bostad åt medhjälpare på gården, alt. att sälja, om styrelsen så beslutar.

Anita Dagmarsdotter

Radio från Esperanto-Gården

Radio Värmland sänder från Esperanto-Gården. Onsdagen den 23 februari har Radio Värmlands eftermiddagsprogram temat Lesjöfors. Det blir ett inlägg om Esperanto-Gården och hela utsändningen, mellan klockan 13 och 16, sker därifrån. Radio Värmland kan avlyssnas även i angränsande delar av Dalsland Västergötland, Närke, Västmanland och Dalarna.

Anita Dagmarsdotter

(Från Esperantonytt)

Ĉu vi laboras en la sociala kampo?

Eble nia organizo interesas vin?

ASLE, Asocio de Sociallaborantoj Esperantistaj, fondiĝis dum UK en Prago 1996. Unu el ĝiaj celoj estas interŝanĝi spertojn inter sociallaborantoj. Alia celo estas informi pri sociala laboro en diversaj landoj. Ni komencis ellabori terminaron por sociala laboro. Dufoje jare ni eldonas

Skövde Esperantoklubb anordnar

HELDAGSUTFLYKT

Lördagen den 6 maj
till Karlsborg och Tiveden.

Avresa kl. 9.00 från klubblokalen på Tungatan.
Övernattning kan ordnas med ev. kvällsprogram.
Avgift 250 kr (inkl. mat och kaffe).
Önskemål om vegetarisk mat anges vid anmälan.

Förhandsanmälan omgående till
tel. 0500 - 416451 eller 0500 - 412205

malgrandan membrofolion, Informilo de ASLE.

Ni nun havas 22 membrojn el 11 landoj.

Bonvolu peti plurajn informojn ĉe la redaktoro

Gunilla Almér
Tantogatan 59
SE - 118 42 Stockholm
gunilla.almer@swipnet.se

Jazz i Tyresö

TEF, Tyresö esperantoförening, började i hŝostas med en serie mŝoten med annorlunda innehŝall: att lyssna pŝ jazz. Nŝagra av deltagarna vŝaljer bland sina skivor och kassetter och berŝattar pŝ esperanto lite om stycket eller musikerna. Andra kommer bara och lyssnar och kommenterar. Det ŝar inga fŝoredrag och vi ŝar inga experte-

r. Lŝangsamte vŝaxer antaleta besŝokare (ŝaven frŝan klubben i Stockholm och Haninge) och man talar redan om att fortsŝatta i hŝost, eventuelle me-
d aliaj. Folkmusike eller klassiske. Till varje musikstykke kan man hitta nŝagot att berŝatta, gŝarna ur egen erfa-

renhet. I vŝar gŝaller dock fort-farande jazz.

Programtablan finns pŝ <http://www.esperanto.se/klubbar/tyrprog.html>.

Kan det vara en ide fŝor andra klubbar?

Franko Luin

Varia jaro en Skŝovde

Skŝovde Esperantoklubb raportis pri 37 membroj dum la klubkunveno en la propra klubejo.

Torsten Hammargren reelektigis prezidante, kaj aliaj estrarmembroj estas Hilgon kaj Kurt Frisk, Solveig Bertilsson, Carl-Erik Ohlsson, Rune Andersson kaj Bertil Johansson.

La estinta jaro estis tre varia kaj internacia. La klubo havis literaturkaj lingvokurson. Skŝovde-libro esperantigis de Hilgon Frisk. La komunumo laŝudis la iniciaton kaj kontribuis al la kosto.

Precipe kun la klubo en Den Helder en Nederlando la kontaktoj estis tre intimaj.

La Eldonejo Alfabeto, prizorgita de Carl-Erik Ohlsson kaj Solveig Bertilsson, eldonis pliajn sep libretojn, interalie tradukojn de Sten Johansson sed ankaŝ originalajn verkojn de li, Gŝallmo kaj Forsman.

Danke al la bibliotekisto Hilgon Frisk la klubo biblioteko fariĝas pli granda kaj bona.

Bŝorje Andersson

Internetkursen

Till internetkursen pŝ SEF:s sidor har fler ŝan 100 anmŝalt sig sedan kursen gjorts om tekniske i somras. Nŝagra av anmŝalarna ŝar nyfikna esperantister, andra ŝar sŝadana sed sedan blivt medlemmar. Eftersom antalet deltagare kan vara obegrŝansat, passa pŝ att tipsa dina bekanta om den. * Kursen ŝar helt gratis och byggger pŝ Ingemar Nordins brevkurs. Den finns pŝ <http://www.esperanto.se/retkurso.html>.

Franko Luin

**Detta har Kalle Knŝivilŝ gjort till Sydsvenska Dagbladet, som dŝarfŝor informerat om denna kurs i sin spalt Surfupset den 18/1 2000.*

Red.

NI FUNEBRAS

Ingvar Eriksson

Kristnaske Ingvar Eriksson, la multjara prezidante de Falkŝopings Esperantoklubb, mortis, 82-jara.

Jam 14-jara Ingvar lernis esperanton. En artikolo pri lia morto la gazeto Falkŝopings Tidning nomis lin Mister Esperanto, estante konata en la tuta urbo pro siaj ĉiusemajnaj elsendoj pri esperanto en la loka proksimradio.

Ingvar estis vera "mondkongresemulo". Li partoprenis 40 mondkongresojn, eĉ 29 vice. La plej malproksimaj kongresoj en Ameriko, Azio kaj Aŝstralio ne malhelpis lian partoprenadon. Pri ili li ferve rakontis en siaj radiaj elsendoj.

Ankaŝ en la svedaj kongresoj kaj aliaj esperantoaranĝoj li ofte partoprenis. Li mem sukcese regis svedan kongreson en Falkŝoping.

Bŝorje Andersson

Jack Snarberg

La 17an de januaro forpasis Jack Snarberg je granda doloro de liaj amataj edzino kaj filino kaj ankaŝ de

multaj geamikoj tutmonde.

Jack naskigis en Jŝonkŝoping en 1921. Kiel junulo li lernis la juvelistan metion. Lia patro instigis lin lerni ankaŝ Esperanton. Tion li faris komence iom malvole, sed poste kun plezuro.

Esperanto malfermis pordojn al Jack kiam post la dua mondmilito li iris al Hungario por unujara oraĝista praktiko. Reveninte al Svedio li laboris juveliste en Simrishamn, en Gŝteborg kaj en Stokholmo, kie post kelkaj jaroj li igis sia propra mastro. En la 1970-aj jaroj li transloĝigis al Jŝonkŝoping, kaj ĉi tie li praktikis sian metion gis siaj lastaj tagoj.

Jack Snarberg gajnis reputacion kiel konfidinda, lerta juvelisto kun ĉarmaj homaj ecoj. Sukcese li kontentigis klientojn kiuj postulis altkvaliton. Prestiĝon aŝ titolon kiel ekzemple "altkortega liveranto" li ne ambiciis.

Dum multaj jaroj Jack Snarberg estis UEA-fakdelegito pri juveloj. Jack estis bona esperantisto kiu vere uzis nian lingvon en ĉiuj eblaj kunli-
goj. Kun li mi ĉiam interbabilis Esperante. Homoj kiel Jack faras Esperanton vivanta lingvo.

En UK en Tokyo en 1965 Jack trovis sian plej valoran juvelon, Akiko, kiu en 1967 transloĝigis Svedion kaj en 1970 edzinigis kun li. Al ŝi kaj ilia filino Keiko iras niaj varmaj pensoj.

Mi ne emas diri al Jack "Ripozu en paco", ĉar memore li forte, realece, stimule vivas. Kiam ajn mi povas aŝdi

liajn humurajn komentojn pri diferencaj aferoj, vidi liajn viglajn paŝojn surstrate dum esploraj promenoj en Varsovio, Berlino, Roterdamo aŝ Hano, senti lian instigan agemon kaj lian zorgemon pri sia familio. La memoro de Jack Snarberg ne ripozos sed vere vivos!

*Jŝonkŝopings Esperantoforening
Rune Moln*

Ingrid Andersson

La 28-an de januaro forpasis Ingrid Andersson en Norrkŝoping, unu el la honoraj membroj de la klubo. Ŝi estis membro ek de ĝia fondiĝo en 1929. Ni kondolencas la edzon kaj fratino.

(El Kelklinie pri 2000:2)

Egon Gŝransson

Mortis Egon Gŝransson en Malmŝo la 12-an de decembro. Li naskigis en 1927 kaj partoprenis kongresojn frue, i.a. en Malmŝo en 1948 kaj UK en Paris en 1950. Li estis aŝtobusŝoforo kaj estis tre utila por la kongresanoj kaj aliaj esperantistoj veturigante ilin. Kondolencoj al lia edzino, filino kaj aliaj parencoj.

(El nekrologo en La Folio)

ESPERANTIST PÅ HOLLÄNDSKA FRIMÄRKEN

Till årets slut gav Nederländernas postverk ut en serie med tio frimärken om århundradets viktigaste händelser i landet. Ett av frimärkena visar esperantisten Willem Drees (1886 - 1988), ingenjören bakom Nederländernas moderna sociala system som han infört 1947.

(Ur Esperantonytt av Franko Luin)

Du gazetoj en unu

Aperis la 2-a numero de la Eŭropa bulteno, destinita por informado kaj debato pri la agado en EU. La senpaga bulteno jam havas 42 "abonantojn". Tiu ĉi retbulteno konsistas el du partoj: unu estas informilo pri Eŭropa Esperanto-Unio (EEU-informilo) kaj pri la eŭropa agado de la Esperantomovado ĝenerale; la dua estas libera forumo pri temoj ligitaj al la procezo de eŭropa unuigo kaj al ties rilato kun la celoj de la Esperantomovado (Eŭropa debato).

Kiu deziras ricevi la revuon, tiu sin anoncu al mia retadreso: u.broccatelli@tiscalinet.it

Umberto Broccatelli

Esperanta muziko sur brazila retejo

Sep esperanto-muzikistoj/muzikaj grupoj estas prezentataj sur la brazila muzika retejo MusicExpress (<http://www.musicexpress.com.br>), kiu ricevas 70.000 vizitojn ĉiun monaton. Tio estas Flavio Fonseca, Grupo Espe-

ranca, Jacques Yvart, Kajto, Merlin, Persone kaj Solotronik. La prezento estas en la portugala lingvo, sed de ĉiu el ili estas elŝuteblaj pluraj kantoj en MP3-formato. La retejo apartenas al la kablotelevida firmao TV Filme kaj estas prizorgata de Flavio Fonseca. Entute estas elŝuteblaj ĉirkaŭ 400 muzikeroj, plejparte en la portugala lingvo.

(EINUN)

Esperanto-ekzamenoj en Hungario

Tibor Papp, ĉefredaktoro de Debrece-na Bulteno kaj lingvoinstruisto, lastasemajne finis ekzameni 62 gestudentojn pri baza grado de esperanto en KLTE (Sciencuniversitato Kossuth Lajos). En junio 1999 samloke sukcese trapasis la ekzamenon 85 gestudentoj, do sume 147 lastjare. Esperantokurso(j) komenciĝos ankaŭ en alia hungara urbo, Nyiregyháza.

(El Heroldo komunikas 046)

Rekorda vendado

Rekorda vendado dum 1998 superita en 1999. UEA informas en sia gazeta-ara komunikilo, ke la vendoj de la libroservo bone progresis en 1999. Provizora finkalkulo konfirmas, ke la rezulto klare superas tiun en 1998, kiam la sumo de EUR 134.848 (NLG 297.165) signifis la plej bonan rezulton de la 90-aj jaroj ĝis tiam. Kresko je 6,4 procentoj en 1999 plialtigis la rekordon al EUR 143.499 (NLG 316.230).

(EINUN)

Internacia Fonduso Interhelpa

En komunikajo sendita al la gazetaro, la Internacia Movado Interhelpa STELLA (agado en Hindio jam de antaŭ aprilo 1966) akuzas la armildisvastiĝon (Du miliardoj da dolaroj ĉiutage) dum mizero premegegas 2/3 de l'homaro kaj tiel pligravigas la

konfuziĝon kaj la interpopolajn minacojn.

Do, STELLA proponas la tre urĝan kreadon de Tutmonda Interhelpa Fonduso konstanta kaj vivigata per difinita parto kreskanta kaj kontrolebla de la militbudĝetoj de ĉiuj landoj por pacaj entreprenoj en agadoj precizaj, utilaj, sufiĉaj, organizitaj kaj sindonigaj.

Ĉar milito estas neforigebla sekvo de la kontraŭaĵoj kaj malharmonio, necesas laŭ STELLA, ne nur paroloj, sed spirito kaj agoj pacaj . . . kaj la vera Paco plie kreskos.

Tial, ke tiu agado plej urĝas, STELLA alvokas ĉiujn homojn, konsciaj pri la nepra neceso de tia kreado de Tutmonda Fonduso Interhelpa por helpi ĝian agadon tiucelen.

Henri Lagrange
B.P. 219
64602 Anglet
Francio

Numminen om Esperanto

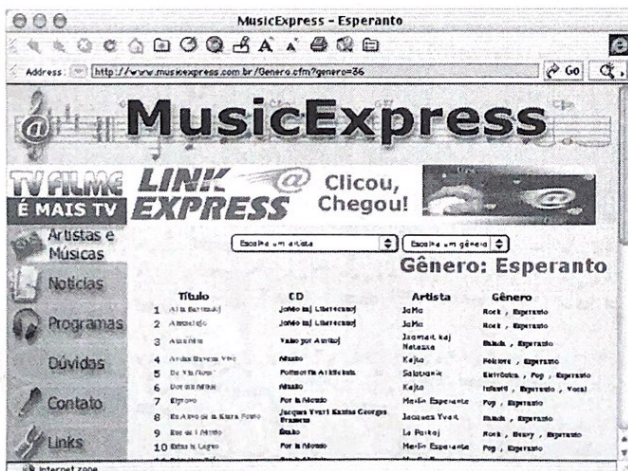
Idag bläddrade jag igenom det senaste numret av Tidningen Boken ("Nordens största boktidning" kallar den sig), nr 7-8 1999, och fastnade för en tresidig artikel om M.A. Numminen i rollen som författare. Artikeln finns med i tidningen med anledning av att hans bok "Tango är min passion" nyligen kom i svensk översättning. I artikeln hittar jag följande rader:

"Själv talar jag fyra språk flytande, finska, svenska, engelska och tyska, och jag uppträder också på dem. Men jag kan klara mig också på ryska, estniska, franska, spanska och naturligtvis på esperanto som var ett obligatoriskt språk i min hem-kommun Somero.

Vi hade en rektor som var så envis att han fick lov av skolstyrelsen att esperanto skulle vara obligatoriskt i hans skola. Senare läste jag ytterligare lite esperanto. Men det är länge sedan jag uppträdde på esperanto, 1986 gjorde jag det senast."

Jag kommer också ihåg ett program med Numminen som P2 sände i samband med en finsk vecka i Sverige eller bara i Stockholm (i början av året?). Även under det programmet kom han otvunget in på esperanto som den naturligaste saken i världen. Jag hoppas att de finska esperantisterna kan uppskatta honom för det.

Franko Luin

Lingva festivalo

KORESPONDO

Litova lernanto en katolika seminario en Italio volas kontaktiĝi kun svedoj pri kunlaboro por la disvastigo de nia "bela ideo". Li jam loĝas kaj studas en Italio kelkajn monatojn, kaj estas esperantisto ekde kelkaj jaroj.

Fr. Gediminas
Degeys c.L.C.
Legionari di Cristo
Via Gentile 7
I - 28024 Gozzano
(NO)
Italio

Esperantolärare vill ha brevkontakt med svenska barn, önskemålet är att de helst hör hemma i en eller annan katolsk församling. Finns det någon grupp med esperantokunniga barn, så kontakta:

Zdenka Novotná
Na Strouze 1720
560 02 Česká
Třebová
Tjeckien

Semajnfino en oktobro. Ekstere baldaŭ falos la unua neĝo. Urbo kies nomo vi verŝajne ne jam konas. Loka Esperantoklubo invitas. Mil partoprenantoj. MIL partoprenantoj!? Jes vere, mil homoj partoprenis en la aranĝo de la Ĉuvaŝa Esperanto-Asocio, la 23-an kaj 24-an de oktobro 1999, en la urbo Ĉeboksaro. Ĉefe infanoj inter 8 kaj 18 jaroj, sed ne nur. Ankaŭ estis instruistoj, iuj gepatroj, ĵurnalistoj, studentoj, eĉ kelkaj eksterlandaj gastoj. Kaj kompreneble ĉeestas la organizantoj mem, la aktivuloj de la asocio, kiuj dum tiuj du tagoj eĉ ne trovas tempon por manĝi.

Tiu tre sukcesa kaj interesa aranĝo estas la Lingva Festivalo de Ĉeboksaro, urbo kun duona miliono da enloĝantoj, kie ĉiu jam scias kio estas Esperanto. Mi estis unu el la tiel nomataj honoraj gastoj, prezentis plurfoje mian denaskan lingvon, estis publike intervjuata, partoprenis en lingvokonkursoj, disdonis subskribojn, kaj fakte bone amuziĝis.

Komenco de la festivalo estis en granda salono: publika prezento de la programo kaj de ĉiuj instruistoj. Estis salono por pluraj centoj da homoj, sed ĝi pleniĝis komplete. Post tio okazis prezento de diversaj lingvoj, en klasĉambroj. De tridek naŭ lingvoj, por esti ekzakta.

Al po ĉirkaŭ tridek interesiĝantoj mi rakontis pri Nederlando, montris mapon, iom rakontis pri la lingvo ĝenerale kaj kie ĝi estas parolata, kaj instruis iujn vortojn kaj frazojn. Mi instruis en Esperanto, sed kompreneble unu el la organizantoj tradukis al la rusa; ne nur pro tio ke mia kono de la rusa ne jam sufiĉas, sed ankaŭ por tute nature montri funkciadon de la internacia lingvo.

Same faris la alia honora gastoj, Sabira Ståhlberg, verkistino kaj redaktoro de la revuo Kontakto. Ŝi prezentis tri lingvojn: la finnan, la mongolan kaj la ĉinan. La publiko ege ĝuis.

Estis subskriboj ne nur por poste povi akiri la "diplomon de poligloto", sed ankaŭ pro la plezuro posedi kelkajn vortojn skribitajn de ekzotika gastoj.

Inter la prezentitaj lingvoj troviĝis ne nur naciaj lingvoj de plej eble diversaj landoj, sed ankaŭ gestolingvo, korpo-lingvo, kaj kompreneble ankaŭ Esperanto. Mi bedaŭrinde povis mem partopreni nur unu prezenton, kaj

elektis tiun de la ĉuvaŝa lingvo.

La ĉuvaŝa estas lingvo kiu apartenas al sama familio kiel la finna kaj la hungara, kaj mi devas konfesi ke en tiu duona horo mi ne sukcesis multon lerni pri ĝi, malgraŭ ke iu por mi tradukis de la rusa al Esperanto. Surstrate mi rimarkis la ekziston de la ĉuvaŝa lingvo ĉefe en la stratsildoj. Krome tamen ĉefe la rusa estas uzata.

Krom la lingvoprezentoj ankaŭ okazis "konkurso" inter la diversaj gastoj. Inter la taskoj estis diri la sonon de diversaj bestoj en sia lingvo, esprimi emociojn en lingvo plej taŭga por tio, kaj montri malfacile prononceblan frazon (langorompilon). Sekvis intervjuo kun la honoraj gastoj, en kiu ankaŭ la publiko havis eblecon starigi demandojn. Estis grandega interesiĝo pri la eksterlandaj gastoj, kaj la fakto ke Esperanto estis uzata por paroli kun ili ege kontribuis al ĝia populareco.

Dum la dua tago de la festivalo denove okazis lingvoprezentoj kaj konkurso, kaj samtempe eblis aĉeti librojn kaj pri kaj en diversaj lingvoj. Furoris la broŝuroj kun tradukoj de vortoj kaj frazoj, eĉ tiom ke la Esperanto-versio tute elĉerpiĝis. Granda finalo de la festivalo estis la internacia koncerto iom simila al internacia vespero de Esperanto-aranĝo. Iuj instruistoj helpe de siaj lernantoj montris dancojn de sia lando aŭ regiono, aliaj prezentis kantojn.

Ankaŭ la loka asocio pri sveda kulturo prezentis tipajn svedajn popolkantojn nekredible je tiom granda distanco de Svedio!

Ne povas mi fini tiun ĉi artikolon sen mencii la gastamon de la ĉeboksaranoj. Eble iuj tuj pensos pri terpoj kaj brasiko, sed mi fakte ĝuis la man-ĝojn, la bieron (Ĉuvaŝio estas grava produktanto de lupolo), la glaciaĵojn kaj la teon. Speciale mi ĝuis la amikecon, la vesperajn diskutojn kaj babiladojn, kiuj foje kondukis al kvaŝaŭ sendormaj noktoj. Tutcerte Ĉeboksaro nin revidos!

Post la festivalo mi ĉeestis diskutojn pri la estonto de la Lingva Festivalo. Ĝi okazis nun la kvaran fojon, kaj ĉiam nur kreskis!

La festivalo fakte estas tiom sukcesa agado por Esperanto, per Esperanto, ke indus por aliaj lokaj grupoj transpreni la koncepton. Ne nur tio donas celon al la alikaze foje tro tedaj

klubkunvenoj, sed krome ĝi estas utila agado por la socio, kaj bonega formo de publika agado por la Esperanto-movado. Ĝuste tion celas la organizantoj de la festivalo; ekestis planoj pri seminario pri la organizado de la Lingva Festivalo.

Tutcerte, TEJO kaj espereble ankaŭ aliaj Esperanto-organizoj kunlaboros pri tiuj planoj. TEJO jam faris unuan paŝon kiam unu el la organizantoj povis dum monato spertiĝi en rilatoj kun diversaj instancoj, gastigante en la Centra Oficejo danke al la subvencio de EJF (la Eŭropa Junulara Fondaĵo).

Espereble multaj lokaj asocioj sekvos la ekzemplon de la esperantistoj en Ĉeboksaro, ne nur en tio ke ili organizas tute brilan festivalon, sed ankaŭ en ĉiu agado ĉirkaŭ ĝi.

Sjoerd Bosga

(El La Veka Bulteno nr 1 2000)

Esperanto i TV

Den 30:e januari visade dansk tv, kanal 1 Søndagsmagasinet med ett sex minuters inslag om esperanto. Det var trots sin korthet mycket välgjort och intressant. Bl.a visades ett besök på Naestveds esperantoklubb, litet intervjuer och bakgrundsmusik av "Esperantodesperados" mm. Det var mycket trevligt att se våra danska vänner på TV. När ska den svenska televisionen följa detta exempel? Här har vi alla en uppgift att försöka påverka televisionen, liksom radion. Danskarna är bara 300 medlemmar ...

Ĉel Randehed

P.S. Till den 6/2 kunde man se och lyssna på hela programinslaget på internet <http://www.dr.dk/tv-a/sondag/index.htm> Red.

Esperanto i kulturskrift

I kulturtidskriften .doc 1999:5 har dess redaktör Stephen Farran-Lee skrivit en essä om esperanto. (Namnet på tidskriften kommer nog från filsuffixet för en Microsoft Word-fil på PC.) Farran-Lee är positiv till esperanto, men skildrar det som en gråhårig utopi. De rena sakfelen är mycket få, och de som är där beror mest på fel i informationsmaterialet han fått. I motsats till många journalister och vissa lingvister som ibland skriver om esperanto har Farran-Lee läst på sitt ämne (t.ex. den sociologiska studien "The Esperanto Movement" av Peter G. Forster).

Essän börjar med två besök på Esperantogården; tyvärr är där knappt några gäster när Farran-Lee kommer dit. De som finns där är Carl-Erik Ohlsson och Hans Dahl, som intervjuas. Författaren Per Holmer intervjuas mot slutet av artikeln, liksom Roland Lindblom . . .

Ett lite oroande citat ur .doc-artikeln:

"Alla samtal, allt man läser och lär sig om esperanto kommer ganska snabbt handla om en person, denne ständigt närvarande Ludwik Lazar Zamenhof. Det är rätt självklart. Ett konstgjort språk är en uppfinning. Zamenhof uppfann esperanto. Utan honom hade språket helt enkelt inte existerat. De biografiska texterna om den store Grundaren är närmast hagiografier, av förklarliga skäl. De flesta har producerats av hans lärjungar. Men om ena hälften är sant så var han sannerligen ett helgon."

Ajajaj; personkult. Det stora problemet med att skildra Zamenhof är att han var en så god och tråkig person: man hittar inte så många laster hos honom, förutom arbetsnarkomani och kedjerökning. Det ligger nära till hands att tänka på en helgonlegend-men om man skildrar honom alltför positivt för utomstående kan det ge ett sekteristiskt intryck. Bäst är nog att tona ner Zamenhofs roll högst betydligt när man informerar om esperanto. Hans roll är först och främst språkhistorisk och idéhisto-risk.

Ett skrivbordsprojekt är en helt annan sak än ett språk som används dagligen av många människor, där varje talare är medskapare på sitt sätt. Zamenhof skapade grunden till esperanto. Det här är inte härklyverier. Ett språk är mycket större än vad en individ kan skapa på egen

hand, och Zamenhof insåg detta. Påståenden som "Zamenhof skapade esperanto" (som man kan hitta i esperantisters informationsmaterial) ger den fördomsfulle läsaren en liten bekräftelse på att esperanto måtte vara ett torfligt språk. Myten om de 16 (grund)reglerna, traderad av många esperantister, föder samma missuppfattning.

Zamenhofs språkprojekt Internacia Lingvo/Esperanto kan nog ses som en uppfinning, eller som ett konst-verk. Nutidens esperanto däremot är en social konvention som inte skiljer sig mycket från andra språk.

Några sakfel i Farran-Lees text: "De grammatiska grunderna får plats på en A4, och det är helt regelbundet. Inga förbannade undantag som i skolan - allt är regel."

De grammatiska grunderna får knap-past plats på en A4 (om man inte använder ett mikroskopiskt typsnitt). Regelbundenhet - och undantag från reglerna - beror till stor del på hur man formulerar reglerna i en grammatisk beskrivning.

"Varje bokstav uttalas för sig."
V-a-d m-e-n-a-r h-a-n?
"författaren och semantikern Umberto Eco lite oväntat engagerat sig för saken"

Eco är professor i semiotik, dvs teckenlära

Tre citat, om Farran-Lees inställning till esperanto:

"Väl hemma i Stockholm tittar jag närmare på den [en broschyr han tagit med sig från Esperantogården]. I vanliga fall hade jag nog skrattat, men nu blir jag mest imponerad av den obändiga optimismen och undrar vilka källor de öser ur, Doktor Hoppfulls ambassadörer. Med stora bokstäver: Esperanto har aldrig tidigare varit så angeläget."

"Trots all kanske det är mer möjligt än på länge att hävda esperantos nödvändighet. Kanske."

"Här och var [i Esperanto-Centro] sitter kopior på nyhetsartiklar om unga människor som upptäckt esperanto genom folkhögskolan i Karl-skoga eller i en gymnasieskola i Helsingborg eller varför inte på kurs i Lesjöfors, någon av de små fickor i Sveriges banér där idén om ett allas andra språk lever. Men jag känner mig som en åldersfascist för alla jag träffat hittills är pensionärer eller på väg att bli, i rediga och moderna klä-

der, jag inbillar mig att de ser att jag bestämt mig för att esperanto är en utopi med grått hår, att det hörs på mina frågor, men de ler överseende och nog tänker de att hoppet, la espero, lever fortfarande, en dag så går det nog vägen. Skrattar bäst som skrattar sist. Respekto!" . . .

Esperanto verkar för honom mer vara en rörelse och en idé än en språkgemenskap. Så fort någon pratar om esperanto som en utopi kan jag inte komma ifrån intrycket att vederbörande förväxlat esperanto med något av målen runt esperanto. Ett språk som används reduceras till en utopi - som om ett språk i sig kunde ha ett mål. Det är ju talarna av ett språk som kan ha mål med språket.

Men Farran-Lees artikel är mycket läsvärd ändå, och välskrivnen. Det är sällan esperanto får så mycket utrymme (15 sidor) i en svensk kulturtidskrift. .doc kan man hitta på större bibliotek.

Christer Lörmemark

Konsultejo de Akademio por Esperanto

La estraro de la Akademio de Esperanto informas ĉiujn esperantistojn, kaj ĉefe redaktantojn de revuoj kaj ĵurnalistojn / verkistojn, ke la servo "Konsultejo de la Akademio" (Pli detale pri la konsultejo vidu Eventoj n-ro 172.) estas je ilia dispono por solvi lingvajn dubojn en mallongatempo.

Se vi havas problemojn pri nomado de novaj aĵoj / aferoj, se vi havas dubojn pri la signifo de difinitaj vortoj aŭ se vi volas klarigojn pri difinitaj punktoj en la gramatiko de Esperanto, ne nur cerbumu tutsola, sed sendu mesaĝon aŭ leteron al la gvidanto de la Konsultejo:

Stefan Maul
Pferseer Str. 15
DE-86150 Augsburg
Germanio.
Rete: maul@newsfactory.net

DONACOJ

MEMORE AL CHARLOTTE ANDERSSON
Skövde 10 000 kr

MEMORE AL INGVAR ERIKSSON
Jönköpings Esperantoförening
300 kr
Sten Broman,
Skövde 800 kr

MEMORE AL JACK SNARBERG
Akiko Snarberg,
Jönköping 1790 kr
Johanssons Ur & Guld, Lilla Edet 500 kr
Jönköpings Esperantoförening,
500 kr
Inga-Lisa Simonsson, Bålsta
300 kr
Ingvar Regestam,
Jönköping 200 kr
Familioj Acke kaj Pelle Olofsson,
Alingsås 200 kr
A-M, Helge Gudmundsson,
Jönköping 50 kr

RONDO LANGLET
Wim Posthuma,
Västerås (monate)
100 kr

KLUBO CENT
Leif Holmlund,
Skillingaryd 100 kr
Alice & Nils Johansson 200 kr.

CETERAJ
Solveig Bertilsson,
Skövde 15.000 kr
Karl-Erik Olsson,
Skövde 7.000 kr
Nils-Erik Kristoferson,
Stockholm 400 kr

Sommarkursen i Lesjöfors

Martin Persson,
Orsa 20 kr
Elisabeth Jonsson,
Skellefteå 20 kr

SEF kore dankas pro la donacoj. Novaj donacoj estas bonvenaj al poŝtĝironto de SEF 2012-3. Kelkaj tre grandaj donacoj eble donos instigon ankaŭ por aliaj "savi" la SEF-ekonomion. Regulaj donacoj al Rondo Langlet oni povas fari per poŝtĝiro.

ESPERANTO @INTERRETO

Under påskeveckan (16-22 april) kommer SEJU att anordna ett seminarium i Stockholm om Internet och dess tekniker. 25 esperantoundgömmar från Östersjöländerna kommer då att jobba med Internet och lära sig mer om denna intressanta värld. Ungdomsstyrelsen har beslutat att stödja projektet med 90 000 SEK. Mer information finns på <http://w1.871.telia.com/~u87101714/echei>

SEJU

I år förlägger Karlskoga Folkhögskolan den 15:e internationella sommarkursen till Esperanto-Gården i Lesjöfors, belägen 85 km norr om Karlskoga (tåg- och bussförbindelser via Kristinehamn). Esperanto-Gården drivs som kursgård och vandrarhem i samarbete med Svenska Turistföreningen. Esperantogården har även en matsvering och välkomnar till alla slags kurser.

Vi erbjuder esperantokurser på olika nivåer - nybörjare, fortsättare/lätt konversation och konversation. Du kan delta en vecka eller två. Vi arrangerar också en kombinerad nybörjar- och metodkurs för lärare, vid tillräckligt antal deltagare. Barn och barnbarn är välkomna till barnkursen, där man lär sig genom att teckna, leka och sjunga in språket. Undervisning ca 6 timmar per dag med svenska och utländska lärare. Även på nybörjarkursen är det talade språket i centrum med direktmetod och vid Karlskoga Folkhögskolas Esperantolinje utarbetat material.

Vid kvällskaffet informerar vi om det internationella språket esperanto och dess idé (vi tolkar för dem som är nya i språket), visar diabolider, videofilmer och böcker, berättar om resor, kurser och Utbildningsradions satsning på Esperanto. Naturligtvis sjunger vi en hel del på Esperanto. Glöm inte att ta med dig ev. instrument, diabolider eller annat för enkel underhållning. Möjligheter att delta i utflykter och olika fritidsaktiviteter.

Du kan välja boende efter prisklass: en- eller tvåbäddrum, flerbäddrum eller madrass på golvet. Du kan också bo i eget tält eller egen husvagn. Måltiderna äter vi tillsammans i kursgården. Vackra omgivningar. Gångavstånd till affärer. Cirka 3 km till ett vackert friluftsbad.

Karlskoga Folkhögskola har blivit ett välkänt, internationellt esperantocentrum med Esperantolinjens terminskurser. Hit har också tidigare förlagts svenska esperantokongressen och världsungdomskongressen. Elever från 39 nationer har sedan 1988 deltagit i undervisningen och många avlägger skolans Internationella Examen. Åren 1986-96 arrangerades sommarkurserna på folkhögskolan och vi är glada att numera kunna förlägga sommarkurserna på Esperanto-Gården i Lesjöfors.

Vi på Esperanto-Gården i Lesjöfors välkomnar varmt in- och utländskt deltagande! Med din medverkan lär du dig mer och manifesterar betydelsen av det internationella språket es-

peranto, som neutralt och internationellt arbetar för allas rätt till egen språkkultur, jämlikhet och rättvisa mellan folken - en förutsättning för fred på jorden.

Välkomna till en naturskön trakt och berikande sommarkurs med fin stämning och trevliga människor från olika länder.

Kurstid

16 - 21/7 och 23 - 28/7 2 000 start 16/7 och 23/7 kl 1500

Kostnad (1 vecka/2 veckor)
flerbäddrum 1950 kr/3900 kr
2 bäddrum 2220 kr/4440 kr
1 bäddrum 2490 kr/4980 kr
Masslogi 1450 kr/2900 kr

Medtag lakan och handdukar - att hyra 60 kr
barn under 15 år - halva priset
utflykter - ingår inte i priset

Anmälan helst senast 15 juni 2000 p.g. "Esperantogården" 98 90 65 - 8

Karlskoga Folkhögskola

691 24 Karlskoga
tel. 0586-646 00
fax 0586-646 22
lars.forsman@fhs.karlskoga.se

Esperanto-Gården

680 96 Lesjöfors
telefon 0590 - 309 09
fax 0590 - 303 09

Sveda Laborista Esperanto-Asocio (SLEA)

SLEA havos sian Jarkunvenon en **Hel-singburgo la 15-an de Aprilo 2000** je la 17-a horo en la ejo de Aktiva Esperanto-Klubo. Informas: Kjell Randehed, tel. 042 - 920 05.

SLEA estis fondata en la jaro 1922, ĝi kulaboras kun la laborista organizatio Sennacieca Asocio Tutmonda (SAT) en Parizo. La organo de SLEA estas SLEA - Informilo kiu aperas 5 fojn jare (36 paĝa A5-formata). Abono: 50 kr. jare. Ni sendas prov-ekzemplerojn al interesuloj.

Estraro de SLEA

Prezidanto: Gunnar Gällmo
Kasistino: Inga-Britt Sandahl
Sekretario: Pelle Persson
Ceteraj estraranoj:
Hermann Theobald

Nada Kömives-Sejmer
Jirina Jonasson
Erik Ljungberg

Pelle Persson
Svartviksvägen 14
123 52 Farsta
tel. 08 - 94 15 42
persson.esperanto@stockholm.mail.telia.com

Arabaj aranĝoj kaj UK

Inter **22 - 25/07 2000** okazos antaŭkongreso en **Jordanio**. La aranĝo konsistas el tri sendependaj sed kunligitaj eroj:

- Tradicia antaŭkongreso, tio signifas karavanecan kunvojaĝon al la UK kaj diversajn bonetosajn programojn;
- Renkontiĝo por arabaj esperantistoj en Amano, al kiu aliĝos la antaŭkongresanoj. Tio estas grava afero, ĉar de jardekoj ĉi aranĝo estas la unua oficiala araba renkontiĝo;
- Okazos seminario kun la ĉefa temo: "Tutmondiĝo kaj la arabaj landoj". Prelegos famaj arabaj esperantistoj; Eblas aliĝi al unu el la tri eroj kaj ricevi la definitivajn detalojn. Pliaj informoj kaj kontaktadreso:

Renato Corsetti

Colle Rasto
IT-00036 Palestrina
Italio
Rete: corsetti@itelcad.it

Fullbokat på Esperanto-Gården under rallyt

Svenska rallyt kommer även i år att kora genom Värmland. Esperanto-Gården i Lesjöfors, som är den största förläggningen på orten, är sedan länge fullbokat av rallyentusiaster, både från Sverige och Norden. Besökarna får tillgång till esperantoinformation och kan i bokhyllorna hitta ett urval esperantoböcker. Även själva namnet Esperanto-Gården leder otvunget till frågor och samtal om det internationella språket.

(Ur Esperantonytt)
Franko Luin

Ett nödrop

INTRODUKTION TILL ESPERANTO

Vandrarhemmet Esperanto-Gården har 55 personer inbokade till helgen 10-12 mars. Det är Föreningen Norden, som har en konferens för gymnastier och åtta lärare från olika håll i Sverige och Norge. Under fredagskvällen har Lars Forsman en timmes introduktion i esperanto med gruppen.

Anita
Dagmarsdotter
(Ur Esperantonytt)

I spalten Debatt i La Espero har jag just läst Anita Dagmarsdotters artikel "Så kommer vi igen" Ett försök att finna medel och metoder för att just komma igen. Jag uppfattar nog artikeln som ett nödrop, alltför många känner till det hon skriver om utan att agera . . .

På grund av en medfödd åkomma typ klåfingrighet har jag många hobbyer och till skaran räknar jag esperanto, om man nu får kalla esperanto för hobby. Trots att språk är min svaghet kan jag underligt nog och utan tvekan konstatera att esperanto är den mest givande av mina hobbyer. Detta konstaterande säger mig ganska mycket om esperanto.

Varför kan då Esperanto med sina kvaliteter inte sprida sig självt.

Tekniker brukar prata om självgående apparater. Borde inte esperanto vara en sorts Perpetuum mobile eller en bättre sort som kallas Per esperanto mobil och som verkligen kan gå själv. Skulle tro att snudd på alla esperantister funderar på den frågan. Såg just i senaste numret av Esperanto att det har kommit ut ett häfte "Por aktiva lingvopolitiko" det handlar nog också om att få gång på den där Per esperanto mobilen, förstås på en annan nivå . . .

I min yrkesgärning fick man inte säga "det går inte" och är det nästan så måste man samla några vildhjärnor som gärna vill hitta nya medel och metoder. Rätt eller fel men jag upplever att det är ovanligt gott om individualister i våra glesa led, "det går inte". Jag tror inte att man måste vara lingvist för att kunna analysera våra problem, men helt klart, man måste samla förslag och kunna samarbeta fram till bestämda mål.

Vår organisations utvalda och alla vi andra propagerar förstås för vår rörelse efter bästa förmåga, men kanske skulle vi försöka uppåtda och samordna idékläckare i ett särskilt projekt.

Jag har inga färdiga förslag, möjligen funderingar som kan leda till sådana.

Nuförtiden vet ju alla att det är marknaden som styr. Man måste fråga. Fungerar inte marknaden på språkkostnader? Språkbildning och mångspråkigheten i internationella relationer handlar verkligen inte om småpengar. Vad är det för en marknadsutredare som har kommit fram

till att världen inte behöver ett hjälpspråk? En svensk språkvårdare i EU antydde i TV igår det skulle bli dyrbart att skola hela EU-administrationen till esperantister, plus ett leende. Jasså, hur mycket då och vad kostar den nuvarande ordningen? Men det behöver en man i den ställningen inte svara på. Och programledaren ställde inte den frågan. Det skulle jag gjort.

Kanske lite överdrivet, men jag känner hur den gigantiska uppgiften att bevara världens språk och kulturer vilar på våra axlar. Vi är ju vad jag kan se de enda som på allvar gör någonting. Borde inte kända världsorganisationer ställas inför rätta för sådana försummelser? Och hur kan hundratals länder och tusentals språkgrupper vara medlemmar i organisationer som inte försvarar deras identitet? Eller ska bara vi i framtida historieböcker anklagas för att inte ha gjort nog mycket? Det måste finnas en öm punkt där vi kan sätta in en kil . . .

När det gäller esperanto kan, inte vem som helst, utan journalister, vetenskapare och författare oavsett fack yttra sig, utan att själv praktiskt kunna använda språket, på sin höjd ha tittat i en esperantogrammatik. Vissa kan kosta på sig att vara roliga om det de inte vet, eller referera till vad Grönköpings Veckoblad vet om esperanto. Är det inte hög tid att i verklig mening provocera fram våra belackare och dem som tror sig kunna tuga ihjäl esperanto. Säkert finns det inom vår rörelse de som är kompetenta att tvinga fram dessa i ljuset, men det behövs återigen samarbete och strategi.

Enligt min mening bör man i högre grad inrikta sig på praktisk nytta av esperanto. Att esperanto tidvis har haft stor anslutning beror nog inte på dess teoretiska överlägsenhet utan på behovet och den praktiska användbarheten. Tidigare har krig och politik stört esperantos utbredning, men för närvarande är ju esperanto inte utsatt för så mycket politiska vinklingar och detta tillstånd borde utnyttjas.

Seriösa prov har ju gjorts där det visar sig att man tjänar ett språk om man ska lära sig två förutsatt att man börjar med esperanto. Undrar om man inte skulle kunna spetsa till den där frasen med att då vissa elever ska lära ett främmande språk kommer

dom inte över tröskeln utan att först lära esperanto.

Lärare vill alltid ha talangfulla elever. Våra esperantolärare söker förstås språkstudiebegåvade elever. Varför? Språksnillen behöver inte esperanto, dom kan lära sig åtta språk och roa sig med det – till liten nytta. Däremot kan de elever som med svårighet kan lära sitt nationalspråk ha ett skriande behov av hjälpmedlet esperanto. Allt för många niondeklassare får inte slutförberedning i svenska engelska och matematik. Duger inte vårt skryt till någonting? Följdfråga: Skulle vår rörelse må illa av att andra än språksnillen hade nytta av esperanto.

Alltså, fram för realiserbara idéer.

Hans Dahl
Nynäshamn

Språk som förenar

I en debattartikel i Nerikes Allehandan den 7/2 2000 gör Lars Forsman gällande att esperanto är ett språk som förenar över gränser. En förutsättning för att kunna acceptera andra människor och dessas särdrag är att man tycker om sin egen identitet. Goda kunskaper i vårt språk och vår kultur blir därför ett bidrag till en jämlik värld.

Forsman menar: "Utan mångfald och konkurrens blir det sämre kvalitet." Han exemplifierar med filmimporten, där dominansen av våldsfilmerna från USA utarmat och skapat enfalld. Att bevara de 5.000 språken i världen idag är lika viktigt som att rädda djur- och växtarter, framhåller Forsman. Esperanto är det enda språk som kan lyckas med det, då det är neutralt, inte har nationella anspråk eller kolonial historia och är en världsomfattande folkörelse.

Behovet av ett gemensamt språk klagör Forsman med tolkningen i EU. Man kommer att behöva 19x20 slags tolkningar. Han refererar vad en EU-tjänsteman sagt: "Vi behöver fotbollsplaner för att få rum med alla tolkar." Forsman tillägger: "Tjugo procent av alla EU-parlamentarikerna har redan ställt sig bakom esperanto, ett gemensamt språk som gör det möjligt att diskutera över språkbarriärerna när tolkarna inte är tillstades och där besluten egentligen tas i kafeterior, på kontor, på resor, per telefon, etc. Att bara välja något eller några språk blir en återgång till gammaldags orättvist elitänkande. Framtiden måste ha ett språk, som inte kör över utan som låter en hel värld leva."

Reen al Svedio post ok jaroj

Post la 84a Universala Kongreso en Berlino Germanio mi tuj veturis al Svedio. Mi veturis kun samideano Wim Posthuma per lia aŭto kiu alvenigis nin sekure en la loĝurbo de Wim, Västerås. Estas sufiĉe longa vojaĝo de Berlino al Västerås, iuj scias, ke longaj vojaĝoj ĉiam estas hazardaj. Ĉe Rostock (Germanio) la tramo preskaŭ forlasas nin kelkaj malgrandaj neatenditaj problemetoj, interalie kelkaj el ni ne trovis siajn pasportojn kiam ili estis bezonataj. Tamen ni atingis la urbon Trelleborg en Svedio vespere kaj tiam komenĉigis mia sveda vivo.

Tuj la unuantagon mi havis ĉar man gastigadon ĉe Wim en Västerås kaj jam tio donis al mi imagon pri mia estonta vivo en Svedio. Eble pro tio miĉiam havis taŭgajn lokojn por tranokti.

Anita Dagmarsdotter veturigis min al nekonata loko, sed nun mi nomas ĝin mia sveda hejmo; Lesjöfors Esperanto-Gården. Tie mi renkontis s - ron Lennart Svenson kun lia edzino Barbro, la sekvintan tagon Anita lasis min tie kaj mi estis tute sola, tiam mi iomete maltrankviliĝis kaj ekpensadis, sed mi diris min "mi ne devas timi, ĉar mi ja estas viro." Post du tagoj venis Kalle kaj poste venis Hans Dahl kaj Carl Erik, tiam mi denove sentis min en Esperantujo.

Esperanto-Gården

Mia sveda hejmo. Mi laboris en la Biblioteko serĉante kaj organizante librojn, ĉefe la neregistritajn. Mi ĉiam kontaktis Anita por instrukcioj kaj klarigoj pri diversaj ciferoj rilate al la libroj. Tranĉi la herbojn ĉirkaŭ la domo estis ankaŭ unu el la okupoj kiujn mi faris. Purigado ankaŭ estis unu el la taskoj ĉiutagaj. Ĉiam kiam mi vizitis aliajn lokojn en la lando mi volis reveni hejmen al Esperanto-Gården kie mi sentis min libera en la urbeto. Ne mankis amuzaj, kelkfoje mi iris rigardi piedpilkajn ludojn inter virinaj teamoj foje inter viraj lokaj teamoj. La vivo en la vilaĝo similas al la vivo ĉe ni en la malgrandaj urboj. La homoj estas ĉarmaj salutante unu la alian surstrate sen distingi ĉu blankulo ĉu nigrulo, pro tio mi devis ankaŭ tuj lerni la svedan saluton. Tial mi povis ankaŭ respondi al tiuj kiuj salutis min survoje.

Krylbo

Mi vizitis Anita Dagmarsdotter kaj vizitis la malgrandan urbo Avesta kaj povis trovi la famajn terpomojn nomatajn "dolĉaj terpomoj" ankaŭ tie mi havis multe da aferoj por diskuti kun Anita rilate al la movado Esperantista en Tanzanio.

Stokholmo kaj ĉirkaŭaĵo

Alveninte en Stokholmo ni ne sciis vere kien iri, sed mi nur havis telefonnumerojn de Nils-Erik, al kiu mi tuj telefonis, kaj li povis direkti min al lia domo kie mi tranoktis unu nokton. Mi estis invitita al la kunveno de la Stokholma Klubo kie mi povis prelegi

pri la esperanto-movado en Tanzanio. Laŭ onidiro venis eĉ homojn kiuj ne venas ofte dum la kunsidoj de la klubo, do mia alveno verŝajne plaĉis al la plejmulto.

Reveninte en Stokholmo de Nynäshamn mi havis eblecon partopreni la vortaran laborgrupon kiu normale renkontiĝas lunde. Tie mi povis vidi kiel la grupo kunlaboras por poste havi bonan vortaron. Mi proponos la saman manieron en mia lando tiel ke ni poste havos bonan vortaron kiu al ni nun mankas.

Mi "ranetiĝis" kiam mi kunvenis kun la Ranetanoj. Tie mi revidis miajn malnovajn amikojn kun kiuj mi konatiĝis antaŭ 8 jaroj kiam mi estis en Stokholmo. La tuta ranetaro ekskursis al la najbara lago kie mi esperis vidi ranegojn sed bedaŭrinde mi ne povis vidi ilin, verŝajne ili timis min.

Mi tie montris filmeton pri Tanzanio. Dum la vespero venis ankaŭ junuloj kiuj partoprenis la kunsidon de SEJU. Estinte kun la Ranetoj mi ne sentis min for de mia hejmo ĉar mi ĉiam povis ricevi miajn retpoŝtaĵojn, danke al Bertilo, Ingvar kaj ilia ĉefo Kim kiuj permesis min uzi iliajn rapidajn retkonektitajn komputilojn.

Tamen mi povas ankoraŭ diri, ke la ranetoj ne plu estas ranetoj sed ili estas ranegoj, ĉar la plejmulto aĝas pli ol 30 jaroj.

Mi vizitis Nynäshamn, antaŭurbon de Stokholmo. Tie mi gastis ĉe Hans Dahl, kiun mi renkontis en Lesjöfors la unuan fojon. Pro tio, ke mi naskiĝis ĉe la lago Viktorio, mi interesiĝis pri mia infanaĝa okupo, fiŝkapti. Hans ankaŭ fiŝkaptas ŝatokupe. Hans kaj mi fiŝkaptis per retoj similaj al niaj en Tanzanio sed iom malsamas la materialoj. Veturante per lia Boato kun memfarita motoro ni ekskursis al la bela insularo kaj poste ĵetis la retojn en la akvon. La sekvan tagon ni iris elpreni la retojn kaj havis sufiĉe multe da fiŝoj, kiujn ni kuiris kaj manĝis sed ankaŭ donacis kelkajn al konatuloj de Hans.

Inĝenieroj ĉiam ŝatas neordinarajn ekipaĵojn. Imagu, la boato uzas motoron de Volvo (la plej fama Sveda aŭto). Volvo sur strato kaj Volvo en akvo, strange!

La vojaĝantino kaj malnova amiko Anita Bergh atendis min ĉe la stacidomo en Upplands Väsby, kaj direktis min tien kie la klubo planis kunveni.

Mi parolis kun la klubanoj kaj spektis filmon pri la movado en Tanzanio. Estis interese vespere renkonti la klubanojn de la ĝemela klubo de mia loka klubo en Dar es salaamo.

Skövde

Mi vizitis mian unuan korespondamikon Kurt Frisk kaj mi estis jam en la programo de la klubo, tial mi iris partopreni la kluban vesperon kaj povis prelegi tie pri Tanzanio. Ankaŭ tie montriĝis, ke mia alveno tiris multe da membroj kiuj ne venas al la klubaj kunvenoj ofte. Eble mi ne eraras se mi konkludas, ke svedoj ŝatas gastojn.

Västerås

Kiel kutime Wim Posthuma kun sia ĉarma gastigado atendis min ĉe la stacidomo. Li gastigis min kaj mi havis eblecon viziti lian urbon. Mi havis la okazon viziti la studion de Radio Västerås, krome mi ankaŭ havis eblecon renkonti la klubanojn. Kvankam ne venis sufiĉe multe tamen kelkaj venis kaj babilis kun mi kiel kutime en esperantujo.

En Vermlando

La Sveda esperanto-instituto okazigis kiel kutime la seminarion kaj la kursojn. Dum la seminario mi ankaŭ kontribuis, mi prelegis pri la plej malfacila demando de orienta afrikano en Eŭropo. De tio oni almenaŭ scias, ke homo kies gepatroj venas de malsamaj lingvoj ne tuj povas respondi al la demando "Kiu estas via gepatra lingvo?" Ĉu oni diru la lingvon de la patro? Ĉu de la patrino? Ĉu la nacian? Cetere kiam la geavoj venas de malsamaj lingvoj.

Ankaŭ mi kontribuis al la kurso, gvidante la lastan tagon, entute estis interesa, kaj donis al mi eblecon konatiĝi kun pli multe da homoj ne nur svedoj sed ankaŭ alilandanoj.

Mi vizitis Karlskoga kaj estis gastigita de la fama mondkonata instruisto Lars Forsman. Mi ankaŭ partoprenis la kursojn kune kun la aliaj. Li havas interesan grupon ĉi-jare. Inter la kursanoj ĉeestas ankaŭ ĉino, ugandano, danoj kaj svedoj. Ili aranĝis vesperan festenon kaj partoprenis ankaŭ studentoj de la aliaj fakoj, interalie brazilano kiu verŝajne lernos nian lingvon. Mi pasigis ĝojajn tagojn en Karlskoga. Ĉiam kun komencantoj estas amuze kaj lernige.

Sten Svenonius
Vendelsfridsgr 4C
21764 Malmö

Esperantoförbundet, Vikingagatan 24, 113 42 Stockholm

(Daŭrigo de la antaŭa paĝo)

Pere de Stella Lindblom mi estis invitita al la universitato de Karlstad prelegi al grupo da studentoj kiuj baldaŭ vizitos Tanzanion. Mi tie uzis la anglan lingvon sed intence mi enmiksas esperanton kun Stella, kaj post la prelego kelkaj el ili decidis lerni la internacian lingvon.

Forveturo al Suda Svedio

Reveninte al Lesjöfors mi ekpakis kaj preparis min por la vojaĝo suden. En Gotenburgo mi havis devon prelegi sed ne eblis pro tio, ke mi iris kun miaj amikoj viziti lokojn iom for de la urbo kaj reveninte nia aŭto paneis. Ĉiuj estis gastoj en la urbo, tial ni devis tranokti en la aŭto kaj frumatene ekserĉi riparejon, puŝante la aŭton. Kiam venis iu bonkora maljunulo, mi nur povis noti lian unuan nomon Jakob. Li pruntedonis al mi sian telefonon kaj tiam mi povis komuniki kun Lennart kiu jam maltrankviliĝis pro mia malapero. Mi lasis miajn amikojn neesperantistojn kiuj ankaŭ neniam estis en Svedio. Ili normale loĝas en Germanio.

Mi prelegis dum la klubkunveno de Malmö. Tie la klubo aranĝis belan vesperon. Tiu estis mia lasta esperanto-kunveno en Svedio, do ĝi estis speciala. Mi tranoktis en Lund, kie Anna-Maria Lange mendis por mi kaj Lennart la gastejon en la fama belaranĝita vagonaro.

Reflugo al Tanzanio

Post du monatoj de veturoj, renkontiĝoj, kunsidoj, festoj, subteraj trajnveturadoj, malsamaj manĝaĵoj, parolado en Esperanto kiel sola komunikilo, mi forflugis al Tanzanio kie mi tuj ekuzis tute alian lingvon por la ĉiutaga vivo. Tiamaniere la mondo turniĝas.

Mi dankas al ĉiuj kiuj iamaniere sukcesigis mian restadon en Svedio kaj mia reflugo. Mi ankaŭ pardonpetas al tiuj kiujn mia ĉeesto ĝenis sen mia scio.

Dankon al ĉiuj.

Vi estas bonvenaj al Tanzanio.

Costantine Mashauri

LASTMOMENTE

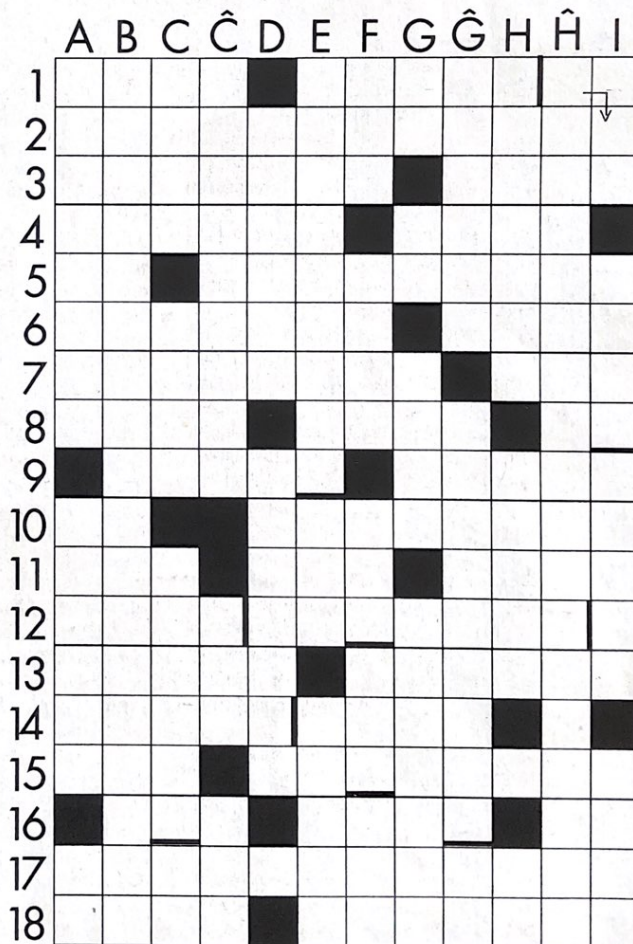
Matene la 7-an de marto mortis Jan Strönne, Malmö, dum 30 jaroj prezidanto de SEF. Li estis 88-jara.

Nekrologo venos en la venonta *La Espero*.

KRUCVORTO

Ni multe bedaŭras la eraraĉon preterlasi streketojn kaj saĝeton en la krucvorto lastnumera. Jen ĝusta versio.

Red.

JARMILAN DONACON AL ESTONTAJ ESPERANTISTOJ!

ILEI semas diligente kaj venas ĝermoj kun gaja krio: "Saluton! Mi parolas esperanton." Ni devas prizorgi ilin, kaj donacon vi povas sendi al la konto pike-b ĉe UEA (por Interkulturo) aŭ al la kasisto de ILEI (por Infankongresa kaso), Boo-Mee Kim-Lindblom, Stenbockens gata 102, SE-136 62 Haninge, Svedio, sveda poŝtĝirkonto: 68 21 17 - 7.

La kasisto de ILEI